

Església parroquial de Santa Perpètua

Santa Perpètua de Mogoda

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça de l'església (Santa Perpètua de Mogoda)

Coordenades:

Latitud: 41.53527
Longitud: 2.17898
UTM Est (X): 431512
UTM Nord (Y): 4598505

Classificació

Número de fitxa 08260 - 1
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Antic Paleocristià Medieval Visigot Romànic Gòtic Contemporani
Segle XI-XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Rehabilitació anys 90 (segle XX)
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla Especial Protecció Patrimoni Arquitectònic
Número inventari si, IPA, n. 28001
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Terrassa
Autoria de la fitxa Goretti Vila i Fàbregas
Data de registre de la fitxa: dl., 02/03/2009 - 01:00

Descripció

L'església parroquial de Santa Perpètua es troba situada al bell mig del nucli antic, a la plaça de l'església. La seva imatge primitiva i la seva bellesa romànica queda amagada darrera dels edificis adossats que l'envolten. Només la façana principal, oposada a l'absis, on es situa l'accés actual, queda oberta a l'exterior i el volum del campanar continua essent un punt de referència que sobresurt entre les edificacions annexes. Es tracta d'una construcció d'estil romànic de transició, assentada sobre una altra d'origen visigòtic.

Originàriament d'una única nau d'orientació est-oest (de 15 x 15m interiors) que posteriorment va ser ampliada amb dues naus laterals (35 x 15 i 45 x 15m) que es comuniquen amb la nau principal per uns arcs de 10m d'amplada. El campanar és posterior a la construcció de la nau. La porta d'accés també ha sofert un canvi, ja que inicialment es trobava en un dels laterals. La coberta original estava situada més amunt que l'actual, sobre la línia de finestres que ventilaven la seva cambra d'aire. En els anys 50, es va fer de nou, rebaixant la seva altura i deixant les finestres com a merlet esglaonat de coronament de la façana.

Les parets de càrrega són de 1,5m de gruix de pedra i voltes de suport de la coberta. La coberta original hauria de ser de pedra de full, però actualment és de teula àrab, a dues aigües sobre la nau central i a una aigua sobre les naus laterals. La façana nord, est i sud tenen edificacions adossades. A la façana oest s'ha construït en els últims temps un porxo de bigues de fusta i coberta de teula àrab, per protegir l'accés.

La geometria de les façanes era originàriament simètrica, la façana on se situa actualment l'accés, queda desfigurada per la construcció de l'annex de la rectoria situada a l'esquerra i pel porxo que abraça la part dreta fins la cantonada. La façana sud, té unes finestres rodones de voltants dels anys 50, i té adossat el cos de l'edifici dels jutjats i del museu arqueològic.

Les parets són de pedra amb restes de l'antic arrebossat amb que estaven tractades les façanes.

Destaca com a elements arquitectònics del conjunt el campanar octogonal situat sobre l'absis. El frontal de l'altar d'estel gòtic primerenc (del qual en l'edifici hi ha una reproducció fotogràfica) es troba al museu diocesà de Barcelona des de principi de segle.

L'estructura de suport i la coberta estan en bon estat. El tractament de les façanes està en mal estat, queden restes dels arrebossats que tapen les pedres de les façanes. Hi ha un sòcol d'uns 2 m d'alt, aplacat amb pedra tallada geomètricament als anys 50 del segle XX.

L'estructura funcional original ha sofert moltes transformacions mantenint-se actualment la que es va aconseguir després de la reforma dels anys 50 (segle XX); les tres naus estan comunicades pels arcs de 10m d'amplada amb l'accés per la porta de la façana oest.

Resumint l'església parroquial de Santa Perpètua consta de tres naus i capçalera de tres absis (amagats per construccions posteriors) amb cimbori. Les cobertes són de volta apuntada a la nau central i de volta de canó a la nord mentre que la de migdia, té una volta moderna. La façana, amb un porxo d'accés producte d'una reforma, té la porta d'accés d'arc de mig punt, un ull de bou centrat i un campanar d'espadanya superior, amb dues obertures d'arc de mig punt. El campanar vuitavat té obertures d'arc ogival.

Observacions:

La volen fer BCIL. És el monument més notable del municipi, signe d'identitat i herència directa dels seus orígens.

Hi ha previst des dels anys 90 (segle XX) despullar els voltants del temple de tots els edificis adossats que l'amaguen, però encara no s'ha fet. La plaça durant aquells anys va ser urbanitzada de nou afectant el seu paviment i el mobiliari urbà.

Història

Situada en el creuer dels dos camins més antics (de tradició neolítica) de la zona, hi ha la hipòtesis de que el seu orígens remunta a l'assentament romà, embrió del cenacle de culte i tradició, que va ser recollit a l'època visigòtica i es va consolidar a través de la construcció d'un primer temple (s. VII / VIII) del qual s'han trobat restes de l'absis en el subsòl, que seria incorporat a la construcció d'estil romànic que ha arribat als nostres dies. Aquest darrer edifici va ser consagrat al 1178 i va funcionar com a fortalesa en època de conflictes. La construcció actual és fruit de les moltes transformacions paleses, lliurant-se de la seva destrucció durant la guerra civil, al ser habilitada com a magatzem i garatge. Al 1950 es va construir la rectoria i el local del Centre Catòlic; durant anys l'ajuntament es situava en un edifici adossat i el campanar feia les funcions de calabós.

L'església, tot i que actualment està modificada, segurament va ser bastida durant el segle XI, adossada a una construcció anterior. L'any 998 apareix documentada en una escriptura de permuta i al llarg del segle XI, en diverses escriptures de donació. L'any 1178 el temple va ser consagrat pel bisbe Bernat de Barcelona. Sembla que entre els segles XII-XIII va ser bastida la capçalera i es degué reconstruir la volta de la nau central.

Bibliografia

AJUNTAMENT DE SANTA PERPÈTUA DE MOGODA (1996). Pla Especial de Protecció del Patrimoni arquitectònic de Santa Perpètua de Mogoda. Text refós novembre de 1996. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Obres públiques i urbanisme. Fitxa núm. 21.

GARCIA, Pere (2008). "El patrimoni de Santa Perpètua de Mogoda. Crònica del Grup Pro Arqueologia i Història". L'ordit, nº 2. Centre de Recerques i Estudis Mogoda. Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 210.

VINYALS i ROVIRA, Fermí (1994). Història de Santa Perpètua de Mogoda. Des de la prehistòria als primers anys del segle XX. Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 106 i 128.

RICART, Joan et alii (1993). Temps enrera, portes endins. Santa Perpètua de Mogoda. Ajuntament de Santa Perpètua de Mogoda. Pàg. 29-34.

